

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. október 21.)

Olaszországnak a tagállamok forgalmi adókkal kapcsolatos jogszabályainak egységesítéséről szóló hatodik irányelv (77/388/EGK) 2. cikkének (1) bekezdésétől eltérő intézkedés alkalmazására való felhatalmazásáról

(2004/737/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a tagállamok forgalmi adókkal kapcsolatos jogszabályainak egységesítéséről szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvre⁽¹⁾ – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – és különösen annak 30. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Bizottságnak benyújtott és a Bizottság Főtitkársága által 2004. március 24-én nyilvántartásba vett kérelmében az olasz kormány felhatalmazást kért arra, hogy olyan megállapodást kössön Svájjal, amely a 77/388/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésétől eltérő intézkedéseket tartalmaz.
- (2) Ennek a kérelemnek kettős oka van: elsősorban, a HÉA 2003. január 1-jei bevezetése a Gran San Bernardo-alagút használati díjainál a versenyhelyzet torzítását eredményezte a több útra szóló szezonális jegyek eladásánál. Másodsorban, a bevételeknek a HÉA céljaira az országok közötti fizikai elhatárolás arányában történő megbontása nagy adminisztrációs költségekkel jár, mivel a bevételeket az alagút működtetési és karbantartási költségeinek megosztását tükröző gazdasági kritériumokkal összhangban számolják ki és osztják fel. Ezek a költségek nem csupán magára az alagútra vonatkoznak, hanem ide értendő az alagutat olasz területen az olasz úthálózattal összekötő országút is.
- (3) 2003. január 1-jétől az alagút olasz üzemeltetője HÉA-t számít fel és szed be a Gran San Bernardo-alagút használati díjai után. Svájc azonban nem alkalmaz HÉA-t vagy más, hasonló adót a használati díjra; az Olaszország és Svájc között 1958-ban, a közös HÉA-rendszer beve-

zetését megelőzően kötött egyezmény értelmében Svájc nem kötelezhető arra, hogy az olasz HÉA-t a Gran San Bernardo-alagút használati díjaira alkalmazza és beszedje. Ezért az, hogy a HÉA-t csak az olasz üzemeltető által beszedett használati díjakra vezették be, különbségekhez vezetett a felhasználói költségekben és torzította a versenyt a szezonális jegyek eladásában. A felhasználók több útra szóló szezonális jegyeiket az alagút bármelyik végén kifizethetik, és ott vásárolják meg, ahol olcsóbb, vagyis Svájcban.

- (4) Az alagút nemzetközi határt szel át, és egy olasz–svájci közös vállalkozás, valamint két üzemeltetőtársaság működteti, amelyek székhelye a vonatkozó országokban van. Az olasz üzemeltetőnek – a területiség elvével összhangban – csak az alagút olasz földön lévő részének vonatkozásában kell a (20%-os) HÉA-t szednie. Az üzemeltetők által 1963-ban kötött és a mai napig alkalmazott, jogilag kötelező megállapodás szerint azonban a használatdíj-bevételek nem az országok közötti fizikai elhatárolás arányában kerülnek felosztásra, hanem olyan gazdasági kritériumok alapján, amelyek a működtetési és karbantartási költségek megosztását tükrözik. Az alagút működtetési és karbantartási költségei tartalmazzák az autópálya azon szakaszának használatát is, amelyen keresztül az alagút megközelíthető. Ez azt jelenti, hogy a megosztott és felosztott bevételek pontos összegét ezekkel a kritériumokkal összhangban csak utólag lehet meghatározni. A HÉA céljaira ezt a megállapított összeget aztán a területiség elvének megfelelően kell felbontani, az alagúthoz vezető autópálya-szakasz használatához szükséges működtetési és karbantartási költségek extrapolálásával. Ez az utólagos számítás és a HÉA beszedése nehézkes és magas adminisztrációs költségekkel jár. Ez nem hozható összhangba az olyan fogyasztásiadó-rendszerrel, amely a HÉA azonnali levonását és befizetését követeli meg.
- (5) Ilyen körülmények között az egyetlen életképes választás tulajdonképpen az, hogy a Gran San Bernardo-alagút használati díját nem terhelik HÉA-val. Az eltérés jelentős egyszerűsítést jelent az olasz–svájci közös vállalkozás, valamint két üzemeltetőtársasága számára.
- (6) A kért eltérés azonban hatással lesz a Közösségek saját, HÉA-ból származó forrásaira, és ezért ellentételező intézkedéseket igényel,

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 2004/66/EK irányelvvél (HL L 168., 2004.5.1., 35. o.) módosított irányelv.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 77/388/EGK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésétől eltérően, az Olasz Köztársaság felhatalmazást kap arra, hogy olyan megállapodást kössön Svájcjal, amelynek értelmében a Gran San Bernardo-alagút használati díjait nem terhelik HÉA-val. A felhatalmazás megadására azzal a feltétellel kerül sor, hogy az Olasz Köztársaság minden évben becslést készít a végső fogyasztás szakaszában keletkezett HÉA-kiesés összegéről, és egy ezzel egyenértékű ellentételezést nyújt ahhoz a HÉA-alaphoz, amely a Közösség saját forrásaihoz való hozzájárulások megállapítására szolgál.

2. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Luxembourgban, 2004. október 21-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. ZALM